

Bemærkning vil jeg gerne sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Stegekredsen (Emil Petersen), naar han foreleden under denne Sags Behandling her i Tinget udtalte, at man ikke burde anbringe de sindssyge paa Anstalter, der ogsaa optage Tvangsfanger. Vi bør ikke opretholde saadanne Tilfælde, om de findes, hvor sindssyge komme under Opsyn af Folk, der ere internerede paa Tvangsarbejdsanstalterne. Jeg vil derfor absolut advare imod, hvis Fattiggaardene samtidig skulle anvendes til at huse Personer, der absolut ikke bør komme sammen med de sindssyge, da at gaa den Vej, som den sidste ærede Taler slog til Lyd for.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Jørgensen: Jeg er for saa vidt enig med den sidste ærede Taler i, at man ikke skal anbringe de sindssyge paa Tvangsanstalter. Men der er mange Fattiggaarde, hvor der nu ikke er et eneste Menneske, fordi Folk ikke have Lyst til at komme der, hvorfor man mange Steder slet ikke mere har Brug for Fattiggaardene. Jeg mener ikke, at de sindssyge skulle have en ringere Behandling, fordi de komme paa Fattiggaardene. Det vil blive en stor Besparelse, og Patienterne ville, som sagt, i mange Tilfælde blive bedre behandlede og befinde sig bedre der end paa Statens Anstalter. Og hvad de amtskommunale Anstalter angaar, saa tror jeg, som før bemærket, at de i Virkeligheden ville blive for store.

Christian Rasmussen: Idet ogsaa jeg kan yde den højtærede Minister min Tilslutning til de velvillige Bemærkninger, han fremsatte vedrørende Behandlingen af de ulykkelige Mennesker, der ende som sindssyge, maa jeg paa den anden Side ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), om, at det vilde være ganske utilstrækkeligt, hvis man vilde gaa ind paa den Tanke, som den højtærede Minister fremsatte, nemlig kun at foretage saadanne Lapperier som de i dette Forslag omhandlede og saa i øvrigt nøjes med at støtte de kommunale Sindssygeanstalter. Jeg har nemlig et ret stort Kendskab til, hvorledes Forholdene vedrørende de sindssyge ere ude omkring i Landet. Jeg ved, at det for Kommunerne er ganske overordentlig vanskeligt overhovedet at faa an-

bragt sindssyge. Man maa kæmpe paa forskellig Maade for at klare sig. Statsanstalterne kunne ikke optage alle dem, der melde sig, og de kommunale Anstalter kunne det heller ikke, eller ogsaa ere de i en saadan Forfatning, at man ikke kan forsvare at indlægge sindssyge paa dem. Jeg tror derfor, at denne Tanke, som den højtærede Minister udkastede om, at man i højere Grad end tidligere skal yde Understøttelse til sindssyges Anbringelse paa kommunale Anstalter, kan man maaske nok gaa ind paa som noget rent midlertidigt, uagtet jeg ikke kan anse det for at være en Foranstaltning, der i Længden vil hjælpe paa Forholdet; men man maa samtidig have Øjet aabent for, at det eneste, der i Virkeligheden er at gøre, er at gaa den Vej, det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) nævnede, at bygge en stor Anstalt, der kan optage dem, der trænge til at optages. Dertil kommer jo ogsaa, at det ganske sikkert vil vise sig i Længden at være dyrt at bygge kommunale Anstalter. Man vil ikke kunne holde dem oppe uden betydelige Tilskud, og det er meget rimeligt, at det vil blive dyrere ogsaa for Staten i Længden at skulle yde Tilskud til sindssyges Anbringelse paa saadanne Anstalter.

Jeg tror derfor, man kunde ligesaa gerne, ogsaa af økonomiske Grunde, gøre Springet helt ud og erkende, at Forholdene, som de nu ere ude i Landet — det kende vi, som have Lejlighed til derude at beskæftige os med disse Sager — ere gale, de ere ganske uudholdelige, som de ere. Derfor burde man hellere tage Sagen op med det samme og sige, at man bygger den nye Anstalt til et saa stort Antal Patienter, som der er Trang til. Jeg tror, at i Længden vil det alligevel vise sig at være det rigtige. Men skal man ind paa det foreløbige Middel, som den højtærede Minister mente kunde anvendes mod Sindssygeplagen her i Landet, skal man ind paa dette at yde Tilskud til sindssyges Anbringelse paa kommunale Anstalter, saa vil jeg dog anmode om, at disse Anstalter maa blive satte under et meget virksomt Tilsyn. Jeg har haft Lejlighed til at se nogle Stykker af dem, til at se Forholdene paa disse Anstalter, og jeg vil sige, det gyser i mig, naar jeg tænker paa den Behandling, de sindssyge have været Genstand for paa disse Anstalter. Skal man derfor som foreløbig Forholdsregel ind paa dette, at der fra Statens Side ydes et større Tilskud end nu, eller at man i større Grad anvender kommunale Anstalter, end Til-